

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1969-1970.

25 MAART 1970.

Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Het 4^e van artikel 3 van het bedoeld koninklijk besluit beoogt een aantal zelfstandige arbeiders, met hoogstens vier helpers in dienst, aan de toepassing van de rijksmaatschappelijke zekerheid te onderwerpen, enkel en alleen, op grond van het feit dat de grondstoffen of halfafgewerkte produkten die door deze zelfstandige arbeiders worden aangewend, door één of meer opdrachtgevers, worden ter beschikking gesteld.

Deze ene norm is volstrekt onvoldoende om deze zeer gevarieerde bevolkingsgroep zonder meer van het stelsel van het statuut van de zelfstandigen over te brengen naar het statuut van de R.M.Z.

Andere normen dienden in acht genomen te worden om tot de wijziging van de sociale status van deze groep over te gaan.

In de getroffen milieus zijn dan ook zeer verbitterde klachten opgegaan tegen de ongenueanceerde manier waarop van overheidswege over hun lot wordt beslist.

Een andere belangrijke norm die in overweging diende genomen te worden is de graad van niet-ondergeschiktheid van de zelfstandige arbeider ten overstaan van de opdrachtgever. Deze graad van niet-ondergeschiktheid blijkt onder meer door het :

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

25 MARS 1970.

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

Le 4e de l'article 3 de l'arrêté royal précité vise à assujettir à la sécurité sociale un certain nombre de travailleurs indépendants, occupant quatre aides au maximum, simplement en raison du fait que les matières premières ou les produits partiellement achevés qu'ils utilisent sont mis à leur disposition par un ou plusieurs commettants.

Cette norme unique est tout à fait insuffisante pour faire passer, sans plus, cette fraction si diversifiée de la population du régime des travailleurs indépendants à celui de la sécurité sociale.

Il conviendrait d'adopter d'autres normes pour modifier le statut social de cette catégorie de citoyens.

Aussi les milieux touchés par la mesure en cause se sont-ils plaints très amèrement de l'absence de discernement qui a caractérisé la décision des pouvoirs publics à leur égard.

Une autre norme importante qui mériterait d'être prise en considération est le degré de non-subordination du travailleur à son commettant. Ce degré de non-subordination ressort notamment des éléments suivants :

— zelf regelen van het gehele beleid in de onderneming en het treffen van alle beslissingen die hiermede verband houden;

— eigenaar zijn van het materieel en het risico dragen van de financiering ervan;

— ingeschreven zijn in het handelsregister;

— onderworpen zijn aan het sociaal statuut der zelfstandigen.

Teneinde aan die pijnlijke toestand de beste oplossing te geven, stellen wij voor :

— de toepassing van deze maatregel, zoals deze in het 4° van het artikel 3 van het K.B. is vervat, te verdagen tot op het ogenblik van de invoering van de B.T.W.

Op dat ogenblik zal de aankoop van de grondstoffen geen bezwarende verrichting meer zijn.

— de toeleveringsbedrijven uit te sluiten uit het toepassingsgebied.

G. VANDENBERGHE.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

De toepassing van het 4° van artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 wordt verdaagd tot op de datum waarop de wet op de belasting over de toegevoegde waarde in werking treedt.

ART. 2.

Het 4° van hetzelfde koninklijk besluit wordt aangevuld als volgt :

« De toepassing van deze alinea geldt niet voor de toeleveringsbedrijven waar een ondernemingskontraat wordt aangegaan tussen de werkbesteller en de aannemer-toeleveraar. »

G. VANDENBERGHE

A. BOGAERT.

G. VANDEPUTTE.

P. AKKERMANS.

— assumer soi-même la direction complète de l'entreprise et prendre toutes les décisions qui s'y rapportent;

— être propriétaire du matériel et supporter les risques de son financement;

— être inscrit au registre du commerce;

— être assujetti au statut social des travailleurs indépendants.

Afin d'apporter la meilleure solution à cette pénible situation, nous proposons :

— de reporter l'application de la mesure prévue au 4° de l'article 3 de l'arrêté royal au moment de l'entrée en vigueur de la T.V.A.

A ce moment-là, l'achat des matières premières ne sera plus une opération onéreuse.

— d'exclure les entreprises de sous-traitance du champ d'application de l'arrêté royal.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

L'application du 4° de l'article 3, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 est reportée à la date d'entrée en vigueur de la loi sur la taxe à la valeur ajoutée.

ART. 2.

Le 4° de l'article 3 du même arrêté royal est complété par la disposition suivante :

« Le présent alinéa ne s'applique pas aux entreprises de sous-traitance où un contrat d'entreprise est conclu entre le commettant et l'entrepreneur sous-traitant. »